U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **O. V.,** zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 - 33, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 5. 2014, č. j. CPR 16670/ČJ-2013-930310-V237, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 26. 11. 2013, č. j. KRPA-101657-90/ČJ-2012-000022, o uložení správního vyhoštění a stanovení doby 2 let, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a to z důvodu, že pobývala na území České republiky neoprávněně bez platného víza po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.

Proti rozsudku městského soudu podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které uvedla pouze, že ji podává proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 – 33 a že ji právní zástupce odůvodní ve lhůtě do 10 dnů.

Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2014, č. j. 7 Azs 182/2014 – 14, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu rozsudek městského soudu napadá, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána a čeho se touto kasační stížností domáhá. Současně byla poučena, že nebude-li kasační stížnost

ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 5. 9. 2014. Zástupce stěžovatelky však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s., musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. 106 odst. 3 nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Uvedla-li stěžovatelka v kasační stížnosti pouze, že ji podává proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 – 33, aniž by uvedla, v jakém rozsahu tento rozsudek napadá a neuvedla a z jakého důvodu ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., tj. jaké konkrétní pochybení městskému soudu vytýká, čeho se domáhá, resp. jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout, nemohl Nevyšší správní soud na základě takové kasační stížnosti napadený rozsudek přezkoumat. Stěžovatelka byla proto Nejvyšším správním soudem v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti, k tomu jí byla v souladu s ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. stanovena lhůta jednoho měsíce, přičemž byla poučena o následcích v případě, že této výzvě nevyhoví.

Protože stěžovatelka ve lhůtě jednoho měsíce vady kasační stížnosti neodstranila a ani včas nepožádala o její prodloužení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu